Ey Kız!

Tevfik Fikret

Ey Kız! — Tevfik Fikret

İlk yayın: Hazine-i Fünûn (1893); Rübâb-ı Şikeste (genişletilmiş baskı, 1910)

Tevfik Fikret 1915 yılında öldü. 5846 sayılı Fikir ve Sanat Eserleri Kanunu'nun 27. maddesi uyarınca eserin özgün metni kamu malıdır.

Metin, Vikikaynak (tr.wikisource.org) aktarımından alınmıştır: https://tr.wikisource.org/w/index.php?title=Ey_Kız&oldid=145483 (revizyon 145483). Bu aktarım Creative Commons Atıf-AynıLisanslaPaylaş 4.0 (CC BY-SA 4.0) lisansıyla paylaşılır; bu PDF de aynı lisansla serbestçe paylaşılabilir.

pdfkitaphane.com

Feyz-i bahârdır deheninden uçan ziyâ:
Bekler çiçek açılmak için ibtisâmını;
Bekler hubûb için o seher-hîz olan sabâ
Bir hırâmını.

Hüsnün bütün havâssı tağyîr eder gibi:
Nûrunla hande hande olur çehre-i melâl;
Pîşinde lem'a lem'a durur bir seher gibi
Zulmet-i leyâl.

Bir ihtirâmdır bu semâvî cemâline,
Pîrâmeninde zelzeleler pür-sükûn olur;
Çarparsa âsumân nazar-ı infiâline
Ser-nigûn olur!

Vaz'-ı meâl-perverin eş'ârdan güzel;
Şâir değil, fakat ne kadar şâirânesin!
Sâfiyyet-i muhabbete ezhârdan güzel
Bir nişânesin.

Envâr-ı ismetinle tecellî kılınca sen
Enzâr-ı aşk önünde olur mâil-i sücûd;
Bulmuş kadd-i latîfin, ey gonca-pîrehen,
Rûhtan vücûd.

Rahmet biter, bulut dağılır, mihr-i nev-bahâr
Âfâka lem'a-rîz oluyorken hazîn hazîn,
Eyler çiçeklerin biri bir hande âşikâr:
Sen o handesin.

Lâkin bakılsa en hıred-âşûb zînetin
Kızlıktır, ol hicâb ki hüsnün safâsıdır;
Kızlık hayâl içinde güzel bir hakîkatin
İncilâsıdır.

Kızlık, o çehre kim üzülür bir nigâhtan,
Sevdâ, çiçek, şebâb... bu ilâhî bedîalar
İnmiş cihâna cümlesi bir hacle-gâhtan
Bir dem-i seher.